

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.31. Meroveus Turone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI.
A. C. 576.

§. XXXI.

Meroveus Turone.

Raimundus haud diu post suam Ordinationem Turonem profectus, ibi illo tempore erat, quando Meroveus Chilperici filius in illa Civitate Refugium quæsit. Guntramus Boso ex Sigeberti Regis Ducibus aliquis, tunc in Ecclesia S. Martini Turonensis versatus, comperto, quod Meroveus ad S. Calesium confugisset, misso ad eum Riculfo Subdiacono, suavit, ut ad idem Asylum, in quo ipse esset, veniret. Itaque Meroveus Turonem se contulit, intravitque Ecclesiam S. Martini tecto capite & vestem sæcularium gerens, quamvis Presbyter fuerit ordinatus. Tunc forte Gregorius Episcopus Missam celebrabat Ecclesiæ portis cuilibet apertis. Missa finita Meroveus Eulogias (*) petiit (ita reliquæ panis oblatis & non consecratis vocabantur) renuit dare Episcopus; tunc vero Meroveus elata voce dicere; male agere Gregorium, quod non requisito consensu aliorum Episcoporum se a Communionem separaret. Gregorius Raimun-

(*) Ex his videmus, illa ætate non tantum communicationem Corporis Christi, sed etiam participationem istarum Eulogiarum signum Communionis fuisse.

di Episcopi Parisiensis tunc præsentis opinione m exquisivit, & ipso suadente Eulogias Meroveo porrexit, timens, ne Princeps juvenis, si, quod petebat, denegaretur, in cædes prorumperet illorum, quibus mortem minitabatur. Gregorius ad Regem misit Diaconum, ut fugam Merovei cum Marito Neptis suæ, cui res in Aula gerendæ fuerant, indicaret. At Fredegunda Diaconum, & socios ejus esse exploratores suspicata effecit, ut in exilium pellerentur, & Chilpericus ad Gregorium Episcopum misit, qui suo nomine dicerent: *Ejice ex Ecclesia Apostatam, nisi feceris, totam illam Regionem incendam.* Episcopus datis litteris respondit: *Quis credat, id sub Rege Christiano futurum, quod Hæreticorum tempore nunquam factum?* Gregorius Hæreticorum nomine Gothos Arianos designat, qui S. Martini Asylo honorem habuerant. Accepto hoc Responso Chilpericus Exercitum profectio- nem suscipere in agros Turonenses jus- sit. Id anno secundo Childeberti seu Christi 577. contigit.

Meroveus videns Patrem flecti non posse, consilium cepit eundi ad Brunehildem, quæ in Regno Childeberti Filii sui degebat, nam dicebat: *Avertat Deus! ut S. Martini Ecclesia mei causa vim militum patiatur, aut ejus fundi usur-*
Hist. Eccles. Tom. VIII. G *pen-*

Sæculum VI.
 A. C. 577.

Sæculum VI. pentur. Interim Guntramus Bosō in eo-
A. C. 577. dem Asylo hærens mulierem Divinatione-

nibus quæstuosam consuli jussit, & juæ re-
 spondit; Chilpericum Regem hoc anno
 moriturum, Meroveum captis fratribus
 totum Regnum invasurum, Bosonem
 postquam annis quinque Reipublicæ præ-
 fuisset, sexto in Civitate ad Ligèrim po-
 sita nempe Turone Episcopum futurum
Meroveus. Rex vero Chilpericus cum certissimum
 crederet, filium suum Theodebertum in
 prælio, regnante adhuc Sigeberto,
 commisso a Bosone fuisse occisum, ex
 loco Asyli eundem rapturus, misit Diaconum
 cum Epistola ad Sepulchrum S. Martini,
 in qua Virum Sanctum rogabat,
 ut sibi rescriberet, (*) an liceret Bosonem
 ex ipsius Ecclesia rapere. Diaconus hac
 Epistola & alia tabella litteris vacua,
 S. Martini Sepulchro imposita per
 triduum expectavit Responsum, & nullo
 accepto ad Chilpericum rediit. Is mis-
 sis aliis ministris juramentum a Bosone
 exegit, ex illa Ecclesia nunquam exitu-
 rum Rege ignaro. Juravit Bosō testem
 compellans Altaris mappam; sed nulla
 ei juramentorum suorum Religio erat.

Meroveus quoque Hariolæ non fidens
 super Sepulchrum S. Martini, Libros tres
 Psalte-

(*) Maxima certe fuit hujus Regis, istiusque
 Diaconi, ne quid pejus dicam, simplicitas.

Psalterium, Regum, & Evangelia posuit, Sæculum VI.
A. C. 577.
 & tota nocte vigilans rogabat Sanctum, ut, quæ de se decreta sciret, & an regnaturus esset, revelaret. Tum tribus diebus in jejuniis, vigiliis & orationibus exactis ad Sacrum tumultum accedens Librum Regum aperuit, primusque versiculus illius paginæ, quæ occurrit, fuit: *Quia dereliquisti Dominum Deum tuum* 3. Reg. 9. 9.
& secutus es Deos alienos, ideo tradidit te in manus inimicorum tuorum. Aliorum quoque duorum Librorum textus mali ominis erant. Itaque Meroveus, postquam longo tempore ad Sepulchrum S. Martini flevisset, cum Bosone sub quingentorum virorum præsidio recessit, & ad Brunehildem contendit. Hic iterum Exemplum videmus illius Divinationis, quæ Sors Sanctorum dicebatur, non obstante, quod hæc res in plurimis Conciliis fuerit prohibita.

§. XXXII.

Concilium Parisiense Quintum.
Pretextatus.

Interea cum ad Chilpericum fuisset delatum, Pretextatum Episcopum Rothomagensem Populum largitionibus ad perfidiam sollicitare, eum vocavit ad Regiam, & plurima ex ipso quærens intellexit, Brunehildem eidem Bonorum suorum